

จรรยาบรรณในการดูแลและปฏิบัติต่อสัตว์

บทความโดย Craig Cormick (เกริก คอรั่มิก)

“มันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเขียนที่จะต้องเปิดเผยชี้แจงในการทำงานของพวกเขา หากพวกเขามีความขัดแย้ง ซึ่งมักจะเป็นความขัดแย้งในเรื่องของผลประโยชน์ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขียนถึงความคิดเห็นที่สามารถมีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้อื่น

สิ่งแรกที่ฉันต้องการกล่าวถึงคือ ฉันมีความขัดแย้ง แต่มันเป็นความขัดแย้งภายใน ฉันเป็นผู้ศรัทธาในเรื่องสิทธิสัตว์และฉันก็ได้สนับสนุนองค์กรต่างๆ เช่น องค์กรสัตว์ป่าในเอเชีย เพื่อป้องกันการทรมาณ ทารุณ โหดร้ายต่อสัตว์ป่าโดยไม่จำเป็น ฉันมีครอบครัวและเพื่อนสนิทที่มีสุนัขคู่ใจ และเป็นผู้ที่เคยทำงานให้กับองค์กรแห่งหนึ่ง ซึ่งคอยดูแลข้างให้ได้รับการฟื้นฟูจากการเคยถูกทารุณกรรมเพื่อแสวงหาผลกำไรในประเทศไทย นั่นเป็นหนึ่งในเหตุผลสำคัญที่ทำให้ฉันเดินทางมาเยี่ยมโรงเรียนฝึกเลี้ยงหมาแมวแรกในประเทศไทยด้วยอารมณ์ที่หลากหลาย

ฉันทราบดีว่าลิงบางตัวได้รับการปฏิบัติอย่างไรในการแสดงให้กับนักท่องเที่ยวและในขณะละครสัตว์ หรือแม้แต่ผู้ที่ฝึกฝนให้ลิงเก็บมะพร้าวด้วยการลงโทษที่ถูกต้องเหมาะสมเมื่อสัตว์ทำผิดพลาด แต่ฉันต้องการที่จะสร้างความคิดเห็นด้วยตัวเองแทนที่จะพึ่งพาความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งอนุญาตให้ลูกชายวัยหกขวบของฉัน ได้มีประสบการณ์ในการสัมผัสกับวิถีชีวิตของสัตว์ด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นประสบการณ์จริงที่มีความหมายและความสำคัญมากกว่าการได้เห็นสัตว์อยู่แค่ภายในกรงขังเท่านั้น ฉันต้องการให้เขาได้ทำความเข้าใจกับธรรมชาติของสัตว์ ในฐานะเพื่อนเดินทางบนโลกใบนี้ที่แสนจะเปราะบางของเรา ซึ่งเราต้องมองเห็นคุณค่าและต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอีกด้วย

ฉันใช้เวลาอธิบายให้เขาฟังว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์นั้นมีความซับซ้อนมากและมักจะขัดแย้งกันเสมอ อีกทั้งยังมีประวัติความเป็นมาในอดีตที่ยาวนานนับหลายหมื่นปี มนุษย์ได้ใช้ประโยชน์จากม้าและวัว ซึ่งทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาอารยธรรมและชุมชนที่อยู่อาศัย รวมถึงการทำเกษตรกรรม และการฝึกสุนัขให้เป็นผู้ช่วยเหลือในฐานะนักรล่าที่ทำให้คนในชุมชนมีการดำรงชีพได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพอากาศที่รุนแรง ซึ่งเราไม่สามารถทำฟาร์มได้ตลอดทั้งปี จากการล่าสัตว์เพื่อบริโภค โปรตีนจากเนื้อสัตว์เป็นเวลาหลายพันปีอย่างสิ้นเปลือง จนในที่สุดสมองของเรามีวิวัฒนาการมาจนถึงจุดที่เราสามารถตัดสินใจอย่างเด็ดขาดว่าจะไม่กินเนื้อสัตว์

อย่างไรก็ตามในโลกสมัยใหม่ที่คนเราส่วนใหญ่อยู่ห่างไกลจากไร่นาและการออกผลผลิตจากสัตว์ หรือแม้แต่สัตว์ในป่า เรามักจะสูญเสียความสัมพันธ์กับสัตว์ป่าหลากหลายชนิด และความหลากหลายในชีวิตของพวกเขา และอาจมีมุมมองที่คงามว่าชีวิตของสัตว์ควรจะเป็นเช่นไร โดยปราศจากปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์

สื่อสังคมออนไลน์ที่มีการตอบสนองทางสังคมได้หลายทิศทาง โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต บันทึกลงทางสังคมที่สามารถเชื่อมโยงเราทุกคนเข้าด้วยกันได้ทั่วโลก มีหลายสิ่งที่จะบอกเราได้เกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ แต่สื่อโซเชียลนั้นสามารถส่งผ่านความรุนแรงและความรู้สึกนึกคิดได้มากกว่าการส่งผ่านข้อเท็จจริง ดังนั้นฉันจึงตัดสินใจว่านี่เป็นสิ่งที่ครอบครัวของฉันต้องมีการสนทนาด้วยตัวเราเอง แล้วตัดสินใจว่าเราจะสามารถเรียนรู้วิธีการดูแลสัตว์ของที่นี่ได้อย่างไรบ้าง

และความรู้สึกที่ฉันต้องการแบ่งปันหลังจากได้เยี่ยมชมวิทยาลัยฝึกเลี้ยงเพื่อการเกษตรแห่งนี้นั้นค่อนข้างซับซ้อนมันเป็นเรื่องยากที่จะบันทึกภาพความรู้สึกจากการถูกแนะนำให้รู้จักกับลิงแสมตัวหนึ่ง ชื่อกังฟู ซึ่งมีนิสัยขี้ขลาดในการกระโดดและตีลังกากลางหลัง และหลังจากนั้นไม่กี่วันที่ได้ทำงานกับกังฟู กังฟูก็กระโดดขึ้นไปอยู่บนแขนของฉันเพื่อเป็นที่พักพิง ให้รู้สึกปลอดภัยเมื่อเธอตื่นตกใจ ฉันมองลงไปทีเธอแล้วเธอก็จ้องมองมาที่ฉัน และฉันก็พบว่าการจ้องมองดวงตาของเจ้ากังฟูตัวนี้รุนแรงยิ่งกว่าการจ้องมองดวงตาที่ลึกลับของสุนัขหรือม้าเสียอีก ดวงตาของลิงนั้นดูคล้ายมนุษย์มาก จากนั้นเธอก็โอบนื้หัวมือเล็กๆไว้รอบมือของฉัน ความรู้สึกในชั่วขณะนั้น ไม่ว่าจะฉันจะอ่านใจของกังฟูได้อย่างถูกต้องหรือไม่ แต่ฉันก็มั่นใจว่านั่นคือหนึ่งในความรู้สึกไว้วางใจและการป้องกัน

ความจริงแล้วฉันไม่ใช่คนที่ปลูกฝังความรู้สึกเหล่านั้นให้กับลิง แต่เป็นครูผู้ฝึกสอนของลิง การใช้หลักกรรมะ ซึ่งเราได้สัมผัสและมีประสบการณ์โดยตรง คือการดูแลเอาใจใส่สัตว์เลี้ยงด้วยความเมตตาด้วยวิธีการของผู้ฝึกและผู้เลี้ยงดูแน่นอนว่าลิงควรต้องอยู่ในป่าแทนที่จะเก็บไว้เป็นสมบัติในกรงขัง แต่ลิงก็อาจต้องดิ้นรนเพื่อพิชิตสุนัขป่าได้เช่นกัน หรืออาจถูกนักล่าโจมตีได้ และอาจจะต้องเสียชีวิตในป่าไปก่อนหน้า

ลิงแสมที่โรงเรียนฝึกเลี้ยงแห่งแรกนั้นไม่เหมือนกับสัตว์ที่ถูกสอนให้เก็บมะพร้าวด้วยความโหดร้ายทารุณ และไร้ซึ่งความเคารพ แต่พวกเขาเหล่านั้นได้รับการปฏิบัติด้วยความเมตตาและได้รับความเชื่อมั่นจากครูผู้ฝึกสอนมากขึ้นด้วย พวกลิงเหล่านั้นอาจต้องถูกล่าม แต่ก็เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะในการแสดงความสามารถต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตัวลิง ซึ่งเมื่อฉันได้เปรียบเทียบการใช้ประโยชน์ของสัตว์บางชนิดที่มนุษย์ได้กระทำอย่างไร้ความปราณีมาเป็นระยะเวลาหลายปี เช่นการนำนกคีรีบูนลงไปในเมืองถ้ำหินเพื่อทดสอบหากำชพิษ ซึ่งในอดีต เมื่อคนงานเหมืองถ้ำหินลงไปทำงานใต้ดินจะต้องนำกรงนกคีรีบูนที่จะใช้เป็นเครื่องเตือนภัยลงไปด้วย นกคีรีบูนจะมีการตอบสนองอย่างรุนแรงมากขึ้นต่อกำชพิษเมื่อกำชพิษในเมืองสูงกว่าระดับที่ปลอดภัยมันก็จะตกลงมาตาย หรือการทำให้ลิงติดเชื้อมีไวรัสเพื่อพัฒนายา เป็นต้น

ความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสัตว์เป็นไปอย่างซับซ้อน มนุษย์ทำงานกับสัตว์มานานและฉันคิดว่าการเรียนรู้ประวัติศาสตร์นี้เป็นสิ่งสำคัญมาก ในขณะที่เราจะต้องพัฒนาจริยธรรมให้เหมาะสมกับการทำงานกับสัตว์ในยุคปัจจุบัน

หลังจากได้ใช้เวลาหลายวัน ณ โรงเรียนฝึกสิงห์แห่งแรกนี้ และได้ใช้เวลาพูดคุยกับเจ้าของเกี่ยวกับหลักปรัชญาและจรรยาบรรณที่มีเฉพาะตัวของพวกเขา ฉันเชื่อว่าที่นี่เป็นสถานที่ที่ดี ไม่ใช่สถานที่ที่จงใจการใช้แรงงานมนุษย์และความตาย เพราะเกิดเหตุการณ์ที่มนุษย์ต้องเสียชีวิตจากอุบัติเหตุตกต้นไม้พร้าวในแต่ละปี แต่เนื่องจากเรามีวิธีการฝึกสอนแบบใหม่ให้กับสัตว์ที่มนุษย์จำเป็นต้องทำงานด้วย ซึ่งสัตว์ที่ถูกเลี้ยงไว้ใช้งานก็จะได้รับการดูแลอย่างถูกต้อง เหมาะสมและได้รับความเคารพ

ฉันเชื่อว่าเรามีหน้าที่ในการปฏิบัติต่อสัตว์ทุกชนิดด้วยความเคารพ ไม่ว่าพวกเขาจะมีบทบาทในการเป็นสัตว์เลี้ยงหรือเป็นสัตว์ที่มีอิสระในป่า แต่พวกเขาจะเป็นเพื่อนร่วมเดินทางของเราบน โลกใบนี้ ความเจริญรุ่งเรืองและอนาคตของเราจะมีความเชื่อมโยงกับสัตว์ได้อีกหลายๆชนิด แต่ละคนจะต้องพัฒนาจรรยาบรรณของเราเองว่าสัตว์ควรได้รับการปฏิบัติอย่างไรและฉันจะไม่บอกคุณว่าคุณต้องปฏิบัติตามฉัน แต่ฉันอยากแนะนำว่าความรุนแรงใดๆก็ตาม ที่ถูกบอกเล่าเรื่องราวผ่านสื่อออนไลน์เกี่ยวกับลิงที่ถูกทารุณกรรมโดยอุตสาหกรรมการทำมะพร้าวให้คุณได้พบเห็นนั้น จะมีหลักฐานที่สามารถช่วยลบล้างข้อกล่าวหาว่าลิงนั้นอาจถูกทำร้าย แต่ลิงเหล่านั้นกลับได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพและความเมตตาจากผู้ที่เป็นเจ้าของ

ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าเราอาจจะได้พัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยให้เราสามารถเก็บมะพร้าวได้แตกต่างกันโดยไม่จำเป็นต้องใช้ลิงที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้วและนั่นอาจเป็นสิ่งที่ดี แต่ฉันก็นึกถึงเรื่องราวของคนหลายๆคนที่อยากจะทำสุนัขนำทางของพวกเขา (สุนัขนำทางแก่ผู้พิการทางสายตา) ได้มีด้วยอุปกรณ์ตรวจจับทิศทางเพื่อความปลอดภัยด้วย เนื่องจากพวกเขามีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับสุนัขของพวกเขาและไม่อยากสูญเสียความสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษย์กับสุนัขไป

ฉันเชื่อว่าลิงที่นั่นมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับเจ้าของของพวกเขา ฉันสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนเมื่อเจ้ากังกุเดินเข้ามาหาฉันเพื่อความปลอดภัย ความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจเป็นจุดเริ่มต้นในการเรียนรู้วิธีการเคารพสัตว์ทุกชนิดและฉันหวังว่านี่จะเป็นบทเรียนสำคัญในชีวิตสำหรับลูกชายวัยหกขวบของฉันที่ต้องจากไป หลังจากที่ใช้เวลาหลายวันในการเฝ้าดูและเรียนรู้พฤติกรรมเกี่ยวกับสัตว์ที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้”

Craig Cormick (แคร์ริก คอรั่มมิก) นักเขียนและนักวิทยาศาสตร์ชาวออสเตรเลีย